

Tadeusz Bartkowski

1920–1992

Tadeusz Bartkowski urodził się 29 września 1920 roku w Gninie (pow. Grodzisk Wlkp.) jako syn Stanisława i Kunegundy z domu Sulikowskiej. Maturę typu humanistycznego zdał w roku 1939. Studia wyższe z geografii podjął w roku 1945 na Uniwersytecie Poznańskim i ukończył je w roku 1948, otrzymując tytuł magistra. Trzy lata później, w roku 1951, doktoryzował się na podstawie rozprawy *Rozwój polodowcowej sieci hydrogeograficznej Wielkopolski Środkowej*, uzyskując stopień doktora nauk matematyczno-przyrodniczych w zakresie geografii fizycznej. Habilitował się na Uniwersytecie Poznańskim w roku 1960. Profesorem nadzwyczajnym został w roku 1969, a profesorem zwyczajnym w roku 1975.

Pracę na Uniwersytecie Poznańskim na stanowisku asystenta podjął w roku 1946, będąc jeszcze studentem. Funkcję tę pełnił do roku 1953. W latach 1953–1955 pracował w Miastoprojekcie w Poznaniu w charakterze kierownika zespołu fizjograficznego, a w latach 1953–1958 kierował także zespołem w Geoprojekcie w Poznaniu. W roku 1958 powrócił do pracy na Uniwersytecie Poznańskim, zajmując kolejno stanowiska adiunkta (do roku 1961), docenta (w latach 1961–1969), profesora nadzwyczajnego (w latach 1969–1975) i profesora zwyczajnego (od roku 1975). Od roku 1975 kierował Zakładem Geografii Fizycznej Kompleksowej, a w latach akademickich 1975/1976–1980/1981 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Geografii Fizycznej UAM. Na emeryturę przeszedł w roku 1987, pracując nadal w połowie wymiaru czasu.

W naszej Uczelni pracował w latach 1982–1987, kierując Zakładem Ochrony i Kształtowania Środowiska w Instytucie Geografii Przestrzennej. Jego zajęcia dydaktyczne dotyczyły problematyki, dla której utworzono ten Zakład.

Profesor Tadeusz Bartkowski włączył się czynnie w prace Polskiej Akademii Nauk. Był członkiem Komitetu Naukowego przy Prezydium PAN „Człowiek i Środowisko”, członkiem Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju PAN, członkiem Komitetu Nauk Geograficznych PAN, członkiem Komisji Ekosystemów Miejskich i Planowania Przestrzennego Komitetu PAN „Człowiek i Środowisko”. Ponadto był członkiem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, pełniąc funkcję przewodniczącego Komitetu Fizjograficznego. Był również członkiem władz International Association for Landscape Ecology.

Profesor pozostawił znaczny dorobek publikacyjny w liczbie około 240 pozycji. Doktoryzował 12 osób. Był znawcą i orędownikiem idei ochrony środowiska przyrodniczego człowieka.

Zmarł 19 kwietnia 1992 roku. Został pochowany na Cmentarzu Junikowo.

Zdzisława Drozdowska